[1964] 7 ఎస్ సి ఆర్ 539

1964, మార్చి,31

బనారసి దేవి

v.

ఆదాయపు పన్ను అధికారి, కలకత్తా

(కె. సుబ్బారావు, జె. సి. షా మరియు ఎస్. ఎం. స్కి, జె.జె.)

ఆదాయపు పన్ను చట్టం, (1922 యొక్క 11), ఆదాయపు పన్ను (సవరణ) చట్టం (1959 యొక్క 1) మరియు 4-ఆర్థిక చట్టాలు-సవరణ చట్టం-అర్థం యొక్క 4 వ భాగంలో "జారీ చేయబడిన" వివరణ.

1947-48 అసెస్ మెంట్ ఇయర్ కు సంబంధించి మొదటి కేసులో అప్పీలుదారు తన ఆదాయానికి సంబంధించిన రిటర్నులు దాఖలు చేసి, 1948 లో మదింపు పూర్తి చేయగా, ఆమె ఎలాంటి పన్ను చెల్లించలేదని తేలింది. 1956 ఏప్రిల్ 2 న ఆదాయపు పన్ను చట్టం 1922 లోని సెక్షన్ 34(1) ప్రకారం పిటిషనర్ కు 1956 మార్చి 19 న నోటీసులు జారీ చేశారు. నోటీసు యొక్క తేదీ సంబంధిత మదింపు సంవత్సరం ముగిసిన 8 సంవత్సరాల నుండి అంటే 1948 మార్చి 31 లోపు వచ్చింది, కానీ ఇది తేదీ నుండి 8 సంవత్సరాలకు మించి ఇవ్వబడింది, అందువల్ల ఈ సెక్షన్ యొక్క నిబంధనల ప్రకారం ఇది స్పష్టంగా కాలం చెల్లింది. రెండవ సందర్భంలో, అప్పీలుదారు 1947-48 మదింపు సంవత్సరానికి మదింపు చేయబడ్డాడు మరియు దానిపై పన్ను అతని తరఫున జమ చేయబడింది. 1956 ఏప్రిల్ 2 న పిటిషనర్ కు కూడా పైన పేర్కొన్న విధంగానే నోటీసులు జారీ చేశారు. ఈ నోటీసులను రద్దు చేయాలని పిటిషనర్లు ఆర్టికల్ 226 కింద రెండు పిటిషన్లు దాఖలు చేయగా, ఆదాయపు పన్ను అధికారి, ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్, యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియాకు హైకోర్టు న్యాయమూర్తి ఆదేశాలు జారీ చేశారు. 1958 సెప్టెంబర్ 11 న నిబంధనలను సంపూర్ణం చేశారు. అప్పీళ్లను పెండింగ్లో ఉంచిన ప్రతివాదులు మార్చి 12 న ఆ కోర్టు డివిజన్ బెంచ్కు అప్పీళ్లకు మొగ్గు చూపారు. 1959 సవరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 2 ద్వారా 1959 చట్టంలోని సెక్షన్ 34 ను సవరించారు. ఈ సవరణ తర్వాత అప్పీళ్లను విచారించి, ఆ సవరణ ఆధారంగా అప్పీలుదారులకు నిర్ణీత సమయం తర్వాత నోటీసులు ఇచ్చినప్పటికీ, వాటిని సవరించే చట్టంలోని సెక్షన్ 4 ప్రకారం అందజేసినట్లు న్యాయమూర్తులు పేర్కొన్నారు. స్పెషల్ లీవ్ అప్పీలుపై పిటిషనర్ల తరఫున అప్పీలుపై అప్పీలుదారుల తరఫున సవరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 4 నిర్దేశిత సమయం తర్వాత జారీ చేసిన నోటీసును మాత్రమే సేవ్ చేసిందని, కానీ గడువులోగా నోటీసు జారీ చేసిన పరిస్థితికి వర్తించదని కోరారు. "జారీ" అనే పదానికి "సేవ" అని అర్థం అని, ఏ అభిప్రాయంలో చూసినా, నోటీసు ఇవ్వడం మరియు అందించే మొత్తం ప్రక్రియను తీసుకునేంత సమగ్రంగా ఉందని ప్రతివాదులు వాదించారు.

ప్రస్తుత సందర్భానికి ఆర్థిక చట్టాల నిర్మాణం యొక్క సాధారణ నియమం వర్తిస్తుంది, ఈ నిబంధనకు మినహాయింపు కాదు; ఎందుకంటే, సవరణ చట్టంలోని 4 వ అధికరణ, పన్ను లెక్కింపునకు యంత్రాంగాన్ని నిర్దేశించే నిబంధనగా వర్ణించలేం. వాస్తవానికి, 1959 సవరణకు ముందు చట్టం ప్రకారం అతను అలా అంచనా వేయగల సమయం ముగిసినప్పటికీ, మదింపు నుండి తప్పించుకున్న వ్యక్తి యొక్క ఆదాయాన్ని పునఃపరిశీలించడానికి ఆదాయపు పన్ను అధికారికి ఇది వీలు కల్పిస్తుంది. ఇది నిరోధించబడిన వాదనలను పునరుద్ధరిస్తుంది. అందువల్ల, ఛార్జింగ్ విభాగానికి తగిన నిర్మాణ నిబంధనలు అటువంటి నిబంధనకు కూడా వర్తిస్తాయి.

కేసు చట్టంపై చర్చించారు.

సవరణ చట్టంలోని 4 వ సెక్షన్ ప్రకారం నిర్దేశిత కాలపరిమితికి మించి నోటీసు ఇచ్చారనే కారణంతో ఆ నోటీసు చెల్లుబాటును, మదింపును దాడి నుంచి కాపాడటమే శాసనసభ స్పష్టమైన ఉద్దేశమని భావించాలి. "జారీ" అనే

పదానికి విస్తృత అర్థం ఇస్తే ఆ ఉద్దేశం నెరవేరుతుంది. "జారీ చేయబడిన" అనే పదం యొక్క నిఘంటువు అర్థం నోటీసును పంపే మొత్తం ప్రక్రియను మరియు దాని సేవను తీసుకుంటుంది. చట్టంలోని సెక్షన్ 34(1)లో ఉపయోగించిన ఈ పదాన్ని న్యాయస్థానాలు 'సేవ' అని అర్థం చేసుకున్నాయి. "పంపిన" అనే పరిమిత అర్థం ఒక తరగతి సివిల్ కేసులను నిబంధన యొక్క కార్యాచరణ నుండి మినహాయిస్తుంది మరియు అసమానతలను ప్రవేశపెడుతుంది. ఈ పరిస్థితులలో, వ్యాఖ్యానం ద్వారా, "జారీ చేయబడిన" అనే పదం యొక్క విస్తృత అర్థాన్ని అంగీకరించాలి. ఈ దృష్ట్యా నిర్ణీత గడువుకు మించి నోటీసులు ఇచ్చినప్పటికీ సవరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 4 ప్రకారం వాటిని కాపాడారు.

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి : 1963 సివిల్ అప్పీళ్ల సంఖ్యలు 142 మరియు 143. కలకత్తా హైకోర్టు 1961 జూలై 13 న ఇచ్చిన తీర్పు, ఉత్తర్వుల నుంచి స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా అప్పీళ్లు 1959 ఒరిజినల్ ఆర్డర్ నెం.41, 69 నుంచి అప్పీళ్లు.

ఎస్.చౌదరి, కె.ఆర్.చౌధురి, పిటిషనర్ల తరపున (సి.ఎ. నెం.142/63 లో).

ఎం.రాజగోపాలన్, కె.రాజేంద్ర చౌదరి, కె.ఆర్.చౌదరి, పిటిషనర్ల తరపున (సి.ఎ. నెం. 143/1963 లో) .. ప్రతివాది తరపున కె.ఎన్.రాజగోపాల్ శాస్త్రి, ఆర్.ఎన్.సచ్తే (అప్పీళ్లలో).

మార్చి 31, 1964. కోర్టు ఇచ్చిన తీర్పులో..

సుబ్బారావు, జె.- స్పెషల్ లీవ్ ద్వారా దాఖలైన ఈ రెండు అప్పీళ్లు భారత ఆదాయపు పన్ను (సవరణ) చట్టం, 1959 (చట్టం నెం. నం. 1959 నాటి 1, ఇకపై సవరణ చట్టం అని పిలువబడుతుంది. భౌతిక వాస్తవాలు ఒక చిన్న దిక్సూచిలో ఉన్నాయి మరియు అవి ఈ క్రింది విధంగా ఉన్నాయి. 1947-48 మదింపు సంవత్సరానికి సంబంధించి 1963 సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 142 లో అప్పీలుదారు తన ఆదాయానికి సంబంధించిన రిటర్నులను కలకత్తా జిల్లా నాల్గవ జిల్లా ఆదాయపు పన్ను అధికారి ముందు దాఖలు చేశారు, ఫలితంగా 1948 లో మదింపు పూర్తయింది, దీని ఫలితంగా ఆమె ఎటువంటి పన్ను చెల్లించలేదని కనుగొనబడింది. భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టం 1922 లోని సెక్షన్ 34(7) ప్రకారం 1956 మార్చి 19 న ఆదాయపు పన్ను అధికారి ఆమెకు నోటీసులు జారీ చేశారు. ఇకపై టైర్ యాక్ట్ అని పిలుస్తారు, దీనిని మదింపు నుండి తప్పించుకున్నారనే కారణంతో పిలుస్తారు. సంబంధిత మదింపు సంవత్సరం ముగిసిన 8 సంవత్సరాలలో అంటే 1948 మార్చి 31 న నోటీసు తేదీ వచ్చింది; కానీ అది ఆ తేదీ నుండి 8 సంవత్సరాలకు మించి అందించబడింది, అందువల్ల, ఈ సెక్షన్ యొక్క నిబంధనల ప్రకారం ఇది స్పష్టంగా కాలం చెల్లింది.

1963 సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 143 లో, 1947-48 మదింపు సంవత్సరానికి గాను, 1948 డిసెంబరు 30 న ఆదాయపు పన్ను 1964 అధికారి ద్వారా మొత్తం రూ. 28,993/- ఆదాయంపై మదింపు చేయబడింది మరియు దానిపై పన్ను రూ. 4,747-13-0 ను అప్పీలుదారు తరపున రిజర్వ్ బ్యాంక్ ఆఫ్ ఇండియాలో జమ చేశారు. 1956 ఏప్రిల్ 2 న ఆదాయపు పన్ను శాఖ అధికారి 1956 మార్చి 19 న ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 34 కింద కేసు నమోదు చేసి విచారణ నుంచి తప్పించుకున్నాడనే కారణంతో నోటీసులు జారీ చేశారు. సంబంధిత సంవత్సరం ముగిసిన 8 సంవత్సరాలలో అంటే 1956 మార్చి 31 న నోటీసు తేదీ వచ్చింది; కానీ అది ఆ తేదీ నుండి 8 సంవత్సరాలకు మించి అందించబడింది మరియు అందువల్ల, ఈ సెక్షన్ యొక్క నిబంధనల ప్రకారం ఇది స్పష్టంగా కాలం చెల్లదు.

ఈ రెండు అప్పీళ్లలో పిటిషనర్లు ఏఎస్టీ కింద కలకత్తా హైకోర్టులో రెండు పిటిషన్లు దాఖలు చేశారు. రాజ్యాంగంలోని 226 వ అధికరణ ప్రకారం ఆ నోటీసులను కొట్టివేయడంతోపాటు for_ తగిన ఉపశమనం కల్పించడం కోసం ఆదాయపు పన్ను అధికారి, ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్, యూనియన్ ఆఫ్ ఇండియాకు ఈ రెండు దరఖాస్తులపై కోర్టు నిబంధనలు జారీ చేసింది. 1958 సెప్టెంబర్ 11 న సదరు న్యాయమూర్తి ఈ నిబంధనలను సంపూర్ణం చేశారు. ఈ పిటిషన్లపై ప్రతివాదులు మార్చి 12 న అప్పీళ్లను పెండింగ్లో ఉన్న ఆ కోర్టు డివిజన్ బెంచ్కు సిన్హా, జె.లు ఇచ్చిన

తీర్పు నుంచి అప్పీళ్లకు మొగ్గుచూపారు. 1959 చట్టంలోని సెక్షన్ 34 ను సవరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 2 ద్వారా సవరించారు. ఈ సవరణ తర్వాత ఈ అప్పీళ్లను బోస్, సి.జె., జి.కె.మిట్టర్ లతో కూడిన హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ విచారించింది. ఈ సవరణను ఆధారం చేసుకుని విజ్ఞులైన న్యాయమూర్తులు ఈ నోటీసులను నిర్ణీత సమయం తర్వాత అప్పీలుదారులకు ఇచ్చినప్పటికీ, సవరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 4 ను ఆదా చేశారని, ఆ దృష్ట్యా వారు సిన్హా, జె., ఆదేశాలను కొట్టివేస్తూ రిట్ పిటిషన్లను కొట్టివేశారు. అందుకే విజ్ఞప్తులు..

ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 34(1) ప్రకారం అసెస్ మెంట్ ఇయర్ ముగిశాక 8 ఏళ్లు దాటిన పిటిషనర్లకు నోటీసులు ఇచ్చారని, అందువల్ల వాటిని నిషేధించారని, సవరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 4 లోని నిబంధనలను వాస్తవంగా పరిశీలిస్తే ఆ నోటీసులను దాని కింద సేవ్ చేయలేదని పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాది వాదించారు. ఈ వాదనను అర్థం చేసుకోవడానికి సవరణకు ముందు మరియు తరువాత చట్టంలోని సంబంధిత నిబంధనలను చదవడం అవసరం.

భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922 లోని సెక్షన్ 34 (1) ను 1956 ఆర్థిక చట్టం నెంబరు XVIII ద్వారా సవరించడానికి ముందు:

అయితే-

(ఎ) సెక్షన్ 22 కింద ఒక మదింపుదారుడు ఏ సంవత్సరానికైనా ఆదాయాన్ని రిటర్న్ చేయడంలో తప్పిదం లేదా విఫలం కావడం వల్ల లేదా ఆ సంవత్సరానికి సంబంధించి తన మదింపుకు అవసరమైన అన్ని భౌతిక వాస్తవాలను పూర్తిగా మరియు వాస్తవంగా వెల్లడించకపోవడం వల్ల ఆదాయపు పన్ను అధికారి ఆ సంవత్సరానికి సంబంధించిన ఆదాయం, లాభం లేదా గైరి మదింపు నుండి తప్పించుకున్నాడని నమ్మడానికి కారణం ఉంది. లేదా తక్కువ అంచనా వేయబడి ఉండవచ్చు, లేదా చాలా తక్కువ రేటుతో మదింపు చేయబడి ఉంటారు లేదా చట్టం కింద అధిక ఉపశమనానికి గురి చేయబడ్డారు లేదా అధిక నష్టం లేదా తరుగుదల భత్యం లెక్కించబడింది, లేదా

(బి) .... క్లాజ్ (ఎ) కిందకు వచ్చే కేసుల్లో అతడు ఎనిమిదేళ్లలో ఎప్పుడైనా... మదింపుదారునిపై సేవ చేయండి .... సెక్షన్ 22 యొక్క సబ్-సెక్షన్ 2 కింద నోటీసులో చేర్చబడే అన్ని లేదా ఏవైనా ఆవశ్యకతలను కలిగి ఉన్న నోటీసు మరియు అటువంటి ఆదాయం, లాభాలు లేదా లాభాలను అంచనా వేయడానికి లేదా తిరిగి అంచనా వేయడానికి లేదా నష్టం లేదా తరుగుదల భత్యాన్ని తిరిగి లెక్కించడానికి ముందుకు సాగవచ్చు; మరియు ఈ చట్టంలోని నిబంధనలు, ఆ ఉపవిభాగం కింద జారీ చేయబడిన నోటీసు వలె తదనుగుణంగా వర్తించబడతాయి.

ఒకవేళ సబ్-సెక్షన్ 11 (]) కింద ఒక నోటీసు ఇవ్వబడినట్లయితే, అటువంటి నోటీసుకు అనుగుణంగా చేయాల్సిన మూల్యాంకనం లేదా పునః మూల్యాంకనం నోటీసు యొక్క సర్వీస్ తేదీ నుండి ఒక సంవత్సరం ముగిసేలోగా చేయవచ్చు, అటువంటి వ్యవధి ఎనిమిది సంవత్సరాలు లేదా నాలుగు సంవత్సరాలు దాటినప్పటికీ, అనేది ఉండవచ్చు.

సవరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 4, (1959 చట్టం 1)

> ఈ చట్టం ప్రారంభానికి ముందు ఏ సమయంలోనైనా ప్రధాన చట్టంలోని సెక్షన్ 34 యొక్క సబ్ సెక్షన్ (]) యొక్క క్లాజ్ (ఎ) కింద ఎటువంటి నోటీసు జారీ చేయబడదు మరియు అటువంటి నోటీసు ఫలితంగా తీసుకున్న మదింపు, పునః మూల్యాంకనం లేదా సెటిల్మెంట్ లేదా ఇతర చర్యలను ఏ న్యాయస్థానంలో ప్రశ్నించరాదు. ట్రిబ్యునల్ లేదా ఇతర అథారిటీ నోటీసు జారీ చేయబడిన సమయంలో లేదా మూల్యాంకనం లేదా పునః మూల్యాంకనం చేసిన సమయంలో, అటువంటి నోటీసు జారీ చేయబడిన సమయం లేదా ఆర్థిక చట్టంలోని సెక్షన్ 18 యొక్క క్లాజ్ (ఎ) ద్వారా సవరణకు ముందు అమలులో ఉన్న ఆ సెక్షన్ కింద మూల్యాంకనం లేదా పునః మూల్యాంకనం చేయబడి ఉండాలి. 1956, మరియు గడువు ముగిసింది.

ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 34(1) (ఎ) ప్రకారం 1964 నాటి ఆదాయం మదింపు నుంచి తప్పించుకున్న ఆదాయానికి సంబంధించి మదింపు సంవత్సరం ముగిసిన 8 సంవత్సరాలలోపు ఏ సమయంలోనైనా మదింపుదారునికి నోటీసు ఇవ్వడం ద్వారా మదింపు నుండి తప్పించుకున్న దాచిన ఆదాయాన్ని అంచనా వేయడానికి ఆదాయపు పన్ను అధికారికి అధికారం ఉంది. సవరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 4 ప్రకారం జారీ చేసిన నోటీసు చెల్లుబాటును లేదా సబ్ సెక్షన్ల కింద చేసిన మూల్యాంకనం లేదా పునః మూల్యాంకనం చెల్లుబాటును ప్రశ్నించకుండా కోర్టును నిరోధిస్తుంది. (1) (ఎ) చట్టంలోని 34 వ అధ్యాయంలోని కాలపరిమితి ఆధారంగా · 1956 ఆర్థిక చట్టంలోని సెక్షన్ 18 ద్వారా సవరించడానికి ముందు ఈ సబ్ సెక్షన్ కింద అటువంటి నోటీసు జారీ చేయడం లేదా అటువంటి మదింపు చేయడం లేదా సుబ్బారావు, జె పునః మూల్యాంకనం గడువు ముగిసింది.

సవరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 4 ఆ తర్వాత జారీ చేసిన నోటీసును మాత్రమే భద్రపరుస్తుందని పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాది వాదించారు. నిర్ణీత సమయం, కానీ నోటీసు జారీ చేయబడే పరిస్థితికి వర్తించదు, కానీ సమయం లేకుండా అందించబడుతుంది. "జారీ" అనే పదానికి "సేవ" అని అర్థం అని, ఏ అభిప్రాయంలో చూసినా, నోటీసు ఇవ్వడం మరియు వడ్డించే మొత్తం ప్రక్రియను తీసుకునేంత సమగ్రమైనదని ప్రతివాదుల తరఫు న్యాయవాది వాదించారు.

ఈ విభాగాన్ని నిర్మించే ముందు ఆర్థిక శాసన నిర్మాణం యొక్క సంబంధిత నియమాలను గమనించడం ఉపయోగకరంగా ఉంటుంది. ఓరియంటల్ బ్యాంకులో వి. ఒక చట్టం ఒక ఆరోపణను విధించినట్లు ప్రకటిస్తే, ఒక అంశంపై అభియోగాన్ని విధించే ఉద్దేశ్యాన్ని స్పష్టమైన మరియు స్పష్టమైన భాష ద్వారా చూపించాలని జ్యుడిషియల్ కమిటీ అభిప్రాయపడింది. కెనడియన్ ఈగిల్ ఆయిల్ కంపెనీ వి.ఆర్.లో, విస్కౌంట్ సైమన్ ఎల్.సి.

"రౌలట్ జె మాటల్లో చెప్పాలంటే.... పన్ను విధించే చట్టంలో స్పష్టంగా ఏమి చెప్పబడిందో చూడాలి. ఎలాంటి ఉద్దేశాలకు తావులేదు. పన్ను విషయంలో ఈక్విటీ లేదు. పన్నుకు సంబంధించి ఎలాంటి అంచనాలు లేవు. ఏదీ చదవకూడదు. ఏదీ సూటిగా చెప్పలేం. వాడిన భాషను మాత్రమే నిష్పాక్షికంగా చూడగలం.

మరో మాటలో చెప్పాలంటే, పన్ను విధించే చట్టాన్ని వ్యక్తీకరించే మరియు స్పష్టమైన భాషలో రూపొందించాలి. ఇదే నిర్మాణ నియమాన్ని ఈ కోర్టు గుర్సాహై సైగల్ వి లో అంగీకరించింది. కమిషనర్ ఆఫ్ ఇన్కమ్ టాక్స్, పంజాబ్ () ఇలా పేర్కొన్నారు:

పన్ను విధించే చట్టంలోని నాలుగు మూలల్లో ఒక కేసు కవర్ కాకపోతే, అంచనా ద్వారా లేదా సారూప్యత ద్వారా లేదా చట్టసభ ఉద్దేశాలను పరిశోధించడానికి ప్రయత్నించడం ద్వారా, పన్ను విధించే నిబంధనకు మాత్రమే వర్తిస్తుందనే నిర్మాణ నియమం అన్ని నిబంధనలకు వర్తించదని అందరికీ తెలుసు. పన్నుకు ఛార్జీని సృష్టించకుండా, ఐఎం లెక్కింపు లేదా దాని వసూలు ప్రక్రియ కోసం యంత్రాలను ఉంచే నిబంధనకు ఇది వర్తించదు. మదింపు కోసం యంత్రాలకు సంబంధించిన పన్ను విధింపు చట్టంలోని నిబంధనలను నిర్మాణ సాధారణ నియమాల ప్రకారం భావించాలి. శాసనసభ యొక్క స్పష్టమైన ఉద్దేశ్యానికి అనుగుణంగా, అంటే ఒక ఛార్జీని సమర్థవంతంగా అమలు చేయడం.

ఆ సందర్భంలో, ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922 లోని ఎస్.ఐ.ఎస్.ఎ యొక్క నిబంధనలను నిర్మించాలని కోర్టును కోరారు, ఇది వడ్డీ మొత్తాన్ని అంచనా వేయడానికి యంత్రాంగాన్ని నిర్దేశించింది, అందువల్ల, ఈ కోర్టు నిర్మాణం యొక్క కఠినమైన నియమాన్ని వర్తింపజేయలేదు. చట్టం యొక్క అక్షరానికి ప్రాధాన్యత ఇవ్వడమే కాకుండా, పన్ను విధించే శాసనం యొక్క ప్రాథమిక నియమం మరే ఇతర శాసనం కంటే భిన్నంగా లేదు మరియు ఆ నియమాన్ని కిలోవెన్ సి.జె యొక్క లార్డ్ రస్సెల్ అటార్నీ జనరల్ వర్సెస్ కార్టన్ బాన్ లో ఇలా పేర్కొన్నాడు:

"కోర్టు కర్తవ్యం. . చట్టసభల ఉద్దేశ్యాన్ని ఆచరణలో పెట్టడం, ఎందుకంటే ఆ ఉద్దేశ్యాన్ని ఉపయోగించిన భాష నుండి సేకరించడం, దానికి సంబంధించిన సందర్భాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవడం. ఉపాధి పొందుతున్నారు.

ప్రస్తుత సందర్భంలో ఆర్థిక చట్టాల నిర్మాణం యొక్క సాధారణ నియమం వర్తిస్తుంది, కానీ ఆ నియమంపై

పొందుపరచబడిన ఇ-టేకింగ్ వర్తించదు; ఎందుకంటే, సవరణ చట్టంలోని 4వ అధికరణను పన్ను లెక్కింపునకు యంత్రాంగాన్ని నిర్దేశించే నిబంధనగా అభివర్ణించలేం. వాస్తవానికి, 1959 సవరణకు ముందు చట్టం ప్రకారం అతను అలా అంచనా వేయగల సమయం ముగిసినప్పటికీ, మదింపు నుండి తప్పించుకున్న పెరాన్ యొక్క ఆదాయాన్ని పునఃపరిశీలించడానికి ఆదాయపు పన్ను అధికారికి ఇది వీలు కల్పిస్తుంది. ఇది నిరోధించబడిన వాదనలను పునరుద్ధరిస్తుంది. అందువల్ల, ఛార్జింగ్ విభాగానికి తగిన నిర్మాణ నిబంధనలు · అటువంటి నిబంధనకు కూడా వర్తిస్తుంది.

1959 సవరణ చట్టం ఆమోదం పొందడానికి ముందు, ఆదాయపు పన్ను అధికారులు ఏప్రిల్ 1, 1956 కు ముందు మరియు ఆ తేదీ తరువాత అటువంటి నోటీసుల జారీ నుండి 8 సంవత్సరాలకు మించి చేసిన మదింపులను తిరిగి తెరవడానికి నోటీసులు జారీ చేశారు. ఇలాంటి నోటీసుల చెల్లుబాటును ప్రశ్నించారు. అటువంటి నోటీసుల చెల్లుబాటును కాపాడటానికి సవరణ చట్టాన్ని ఆమోదించారు. ఎస్.సి.ప్రశర్ వర్సెస్ వసంత్సేన్ ద్వారకాదాస్ కేసులో 1948 లో సవరించిన చట్టంలోని సెక్షన్ 34(1) (ఎ) కింద జారీ చేసిన నోటీసులను 1956 ఏప్రిల్ 1 కంటే ముందే తాము అమలు చేస్తున్నామని, వాటిని చెల్లుబాటు చేస్తున్నామని పేర్కొంది. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, 1956 ఏప్రిల్ 1 కు ముందు లేదా తరువాత చట్టంలోని సెక్షన్ 34 (1) (ఎ) కింద జారీ చేసిన నోటీసులను 1948 సవరణ చట్టం నిర్దేశించిన సంబంధిత మదింపు సంవత్సరాల నుండి 8 సంవత్సరాల కాలపరిమితి దాటినందున వాటిని సవాలు చేయలేము.

అందువల్ల 1959 సవరణ చట్టంలోని 4, 1941 మార్చి 31 తో ముగిసే సంవత్సరానికి సంబంధించిన అన్ని ఆదాయాలకు సంబంధించి అటువంటి నోటీసుల చెల్లుబాటును కాపాడటానికి 1964 లో అమలు చేయబడింది, అయినప్పటికీ అవి నిర్ణీత సమయాన్ని మించి జారీ చేయబడ్డాయి. పిటిషనర్ల తరపు న్యాయవాది ప్రతిపాదించిన నిర్మాణాన్ని అంగీకరిస్తే, అది కొన్ని సందర్భాల్లో సవరణ ఉద్దేశాన్ని దెబ్బతీస్తుంది. ఒకవేళ పదాలు స్పష్టంగా ఉండి, మూల్యాంకనం జరిగిన తేదీ నుండి 8 సంవత్సరాల ముందు నోటీసులు పంపి, ఆ తరువాత జారీ చేయబడిన కేసుల తరగతిని మినహాయిస్తే, ఈ కోర్టు వాటికి ఆ అర్థాన్ని ఇవ్వాలి.

ఇది సవరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 4 లోని నిబంధనల నిర్మాణ ప్రశ్నకు మనల్ని తీసుకువస్తుంది: ఈ సెక్షన్ లోని కీలకమైన పదం "జారీ చేయబడింది". ఆ సెక్షన్ ప్రకారం గడువుకు మించి నోటీసులు జారీ చేసినప్పటికీ. జారీ చేసి ఉండాల్సింది, దాని చెల్లుబాటును ప్రశ్నించడానికి వీల్లేదు. 'జారీ' అనే పదానికి "పంపినది" అని అర్థం అయితే, నోటీసు పంపడానికి కాలపరిమితిని నిర్దేశించే నిబంధన చట్టంలో లేదని మేము కనుగొన్నాము, ఎందుకంటే చట్టంలోని సెక్షన్ 34 (1) (ఎ) ప్రకారం, సంబంధిత మదింపు సంవత్సరం నుండి 8 సంవత్సరాలలోపు మాత్రమే నోటీసు ఇవ్వవచ్చు. నోటీసు పంపడానికి ఎలాంటి కాలపరిమితిని ఇవ్వదు. అందువలన, "జారీ చేయబడినది" అనే పదాన్ని "పంపిన" అనే సంకుచిత అర్థంలో ఉపయోగించరు. అంతేకాక, సవరణకు ముందు, ఈ వ్యక్తీకరణకు స్పష్టమైన న్యాయపరమైన వివరణ లభించింది. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 34(ఎల్)(ఎ) ప్రకారం ఆదాయపు పన్ను అధికారి 8 ఏళ్లలోపు ఎప్పుడైనా సీఎల్ (ఎ) కిందకు వచ్చే కేసుల్లో పన్ను చెల్లింపుదారుడికి నోటీసులు జారీ చేయవచ్చు. సెక్షన్ 34(ఎల్)(ఎ) కింద నోటీసు కాలపరిమితిలో పరిమితమైతే, అటువంటి నోటీసుకు అనుగుణంగా చేయాల్సిన మూల్యాంకనం లేదా పునః మూల్యాంకనం నోటీసు యొక్క సర్వీస్ తేదీ నుండి 8 సంవత్సరాలు లేదా 4 సంవత్సరాల వ్యవధిని మించినప్పటికీ, గడువు ముగియడానికి ఒక సంవత్సరం ముందు చేయవచ్చు. సందర్భం ఎలా ఉండొచ్చు.. బాంబే సౌత్ లోని ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ వర్సెస్ డి.వి.ఘుర్యేలో, 8 సంవత్సరాలకు ముందు పంపిన నోటీసు 8 సంవత్సరాలకు మించి పనిచేసినప్పటికీ ఈ సెక్షన్ కు అనుగుణంగా ఉందని వాదించారు; మరియు ఆ వాదనకు మద్దతుగా నిబంధనలో "జారీ చేయబడిన" అనే పదం సెక్షన్ యొక్క ప్రాథమిక భాగంలో "సేవ" అనే పదం యొక్క అర్థాన్ని పరిమితం చేయడానికి ఆధారపడింది. ఆ వాదనను తోసిపుచ్చుతూ, కోర్టు తరపున మాట్లాడుతున్న చాగ్లా, సి.జె.

"మరో మాటలో చెప్పాలంటే, సెక్షన్ 34 లో ఉపయోగించిన "సేవ" అనే పదాన్ని సబ్ సెక్షన్ (3) కు

నిబంధనలో ఉపయోగించిన "జారీ" అనే పదంతో సమానం చేసే ప్రయత్నం ఉంది. "సబ్ సెక్షన్ (1) కింద ఒక నోటీసును పరిమిత సమయంలోనే జారీ చేసిన చోట" అనే పదాన్ని శాసనసభ ఎందుకు ఈ నిబంధనలో ఉపయోగించిందో అర్థం చేసుకోవడం కష్టమని మనం నిర్మొహమాటంగా అంగీకరించాలి. సబ్ సెక్షన్ (1)లో నోటీసు జారీకి సమయం పరిమితం కాదు: సమయం i;; నోటీసు యొక్క సేవకు మాత్రమే పరిమితం; అందువల్ల సబ్ సెక్షన్ (3)లో ఉపయోగించిన "జారీ" అనే పదాన్ని సబ్ సెక్షన్ (1)లో ఉపయోగించిన "సేవ" అనే పదాన్ని ఉప-విభాగం (3) కు ఉపయోగించిన "జారీ" అనే పదంతో సమానం చేయడం కంటే "సేవ" అనే పదాన్ని ఉప-విభాగం (3)కు ఉపయోగించిన "జారీ" అనే పదంతో సమానం చేయడం మరింత సముచితం."

ఈ నిర్ణయం "జారీ" అనే పదాన్ని "సేవ" అనే వ్యక్తీకరణతో సమానం చేసింది. శ్రీ నివాస్ వర్సెస్ ఇన్ కమ్ టాక్స్ ఆఫీసర్ కేసులో అలహాబాద్ హైకోర్టు కూడా "జారీ" అనే పదానికి "సేవ" అనే అర్థం ఇచ్చింది. బర్రాస్ వర్సెస్ అబెర్డీన్ స్టీమ్ ట్రాలింగ్ అండ్ ఫిషింగ్ కంపెనీ లిమిటెడ్ లో విస్కౌంట్ బక్ మాస్టర్ ద్వారా నిర్మాణ నియమం స్పష్టంగా చెప్పబడింది:

"అనుమానాస్పద అర్థం కలిగిన ఒక పదానికి స్పష్టమైన న్యాయపరమైన వివరణ లభించినప్పుడు, అదే పదాన్ని లేదా అదే పదబంధాన్ని అదే సందర్భంలో చేర్చిన తదుపరి శాసనాన్ని అర్థం చేసుకోవాలి, తద్వారా ఆ పదం లేదా పదబంధాన్ని గతంలో కేటాయించిన అర్థం ప్రకారం అర్థం చేసుకోవాలి అనేది పార్లమెంటు చట్టం పరిశీలనలో చాలాకాలంగా బాగా స్థాపించబడిన సూత్రం.

చట్టంలోని సెక్షన్ 34(ఐ) కింద జారీ చేసిన నోటీసుల చెల్లుబాటును కాపాడేందుకు సవరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 4 ను రూపొందించారు. ఇటువంటి నోటీసుల సందర్భంలో న్యాయస్థానాలు అర్థం చేసుకున్న పదాన్ని ఆ విభాగం ఉపయోగించినప్పుడు, ఆ పదాన్ని అదే అర్థంలో ఉపయోగించారని భావించడం సహేతుకం. అంతేకాక, "జారీ చేయబడిన" మరియు "సేవ" అనే పదాలు నిఘంటువులలో మరియు ఇతర శాసనాలలో పరస్పరం మార్చుకోదగిన పదాలుగా ఉపయోగించబడతాయి. "సమస్య" అనే పదానికి నిఘంటువు అర్థం "పంపడం, చలామణిలోకి తీసుకురావడం, అధికారం లేదా డెలివరీతో డెలివరీ చేయడం". జనరల్ క్లాజుల చట్టంలోని సెక్షన్ 27 (య్యాక్ట్ ఎక్స్ ఆఫ్ 1897) ఇలా ఉంది:

"ఈ చట్టం ప్రారంభమైన తరువాత చేసిన ఏదైనా కేంద్ర చట్టం లేదా రెగ్యులేషన్ ఏదైనా పత్రాన్ని పోస్ట్ ద్వారా అందించడానికి అధికారం ఇచ్చినప్పుడు లేదా అవసరం అయినప్పుడు, "సేవ" లేదా వ్యక్తీకరణ, "ఇవ్వడం" లేదా "పంపడం" లేదా మరేదైనా వ్యక్తీకరణను ఉపయోగించినట్లయితే, వేరే ఉద్దేశ్యం కనిపించకపోతే, సేవను సరిగ్గా పరిష్కరించడం ద్వారా అమలు చేయబడినట్లుగా పరిగణించబడుతుంది, రిజిస్టర్డ్ పోస్ట్ ద్వారా ముందస్తుగా చెల్లించడం మరియు పోస్ట్ చేయడం, డాక్యుమెంట్ కలిగి ఉన్న లేఖ, మరియు దీనికి విరుద్ధంగా రుజువైతే తప్ప, సాధారణ పోస్ట్ లో వి అనే అక్షరాన్ని డెలివరీ చేసే సమయంలోనే బనారసీ దేవిని నియమించారు."

ఈ నిబంధనను బట్టి పార్లమెంటు "సేవ", "ఇవ్వడం", "పంపడం" అనే పదాలను పరస్పరం మార్చుకోదగిన పదాలుగా ఉపయోగించిందని తెలుస్తుంది. అలాగే, కలకత్తా మునిసిపల్ చట్టం, 1951 లోని 553, 554 మరియు 555 వ అధ్యాయాలలో, "జారీ చేయబడిన" లేదా "వడ్డించబడిన" రెండు వ్యక్తీకరణలను సమాన వ్యక్తీకరణలుగా ఉపయోగించారు. మన దేశ శాసన ఆచరణలో కొన్నిసార్లు ఒకే భావాన్ని తెలియజేయడానికి రెండు పదాలను ఉపయోగిస్తారని చెప్పారు .. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, "జారీ" అనే పదాన్ని పరిమితమైన మరియు విస్తృతమైన అర్థంలో

ఉపయోగిస్తారు. కాబట్టి సవరణ చట్టంలోని 4వ అధ్యాయంలో 'జారీ చేసిన' పదానికి బదులుగా శాసనసభ ఉద్దేశాన్ని అమలు చేసే పదాన్ని ఇవ్వాలి. అలా చేయడం ద్వారా మనం వ్యక్తీకరణ యొక్క అంగీకరించిన అర్థం నుండి వైదొలగడం లేదు, కానీ అది కనిపించే సందర్భం లేదా అమరికకు సరిపోయే దాని అర్థాలలో ఒకదాన్ని మాత్రమే ఇస్తాము.

ఈ నేపథ్యంలో సవరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 4లోని నిబంధనలను నిశితంగా పరిశీలిద్దాం. నిర్దేశిత గడువుకు మించి జారీ చేసిన నోటీసు చెల్లుబాటును కాపాడటమే ఈ సెక్షన్ ఉద్దేశం. 1956 ఆర్థిక చట్టంలోని సెక్షన్ 18 సవరణకు ముందు చట్టంలోని సెక్షన్ 34(1) ప్రకారం నోటీసు జారీ చేయాల్సిన గడువు ముగిసినప్పటికీ ఆ నోటీసు చెల్లుబాటు అవుతుంది. చట్టంలోని సెక్షన్ 34(1) ప్రకారం, మేము ఇదివరకే సూచించినట్లుగా, నిర్దేశిత సమయం నోటీసు సేవకు మాత్రమే. సవరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 4లో పేర్కొన్న నోటీసు చట్టం కింద నిర్దేశించిన సమయంతో ముడిపడి ఉన్నందున, "జారీ చేయబడిన" అనే పదానికి సంకుచిత అర్థం ఇస్తే ఈ సెక్షన్ ఆచరణ సాధ్యం కాదు. మరోవైపు, ఈ పదానికి విస్తృత అర్థాన్ని ఇస్తే, సెక్షన్ చట్టంలోని సెక్షన్ 34(1) లోని నిబంధనలకు అనుగుణంగా ఉంటుంది. అంతేకాక, సంకుచిత అర్థం విభాగంలో అసమానతలను ప్రవేశపెడుతుంది: నోటీసు, మూల్యాంకనం లేదా పునః మూల్యాంకనం సేవ్ చేయబడినప్పుడు, సేవ యొక్క మధ్యంతర దశ నివారించబడుతుంది. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, ప్రొసీడింగ్స్ నోటీసు జారీ దశలోనే ఉంటే, నోటీసును ప్రశ్నించలేము, కానీ అది ఇవ్వబడితే, దానిని ప్రశ్నించవచ్చు; ఇది కాలానికి మించి వడ్డించబడినప్పటికీ, మూల్యాంకనం పూర్తయితే, దాని చెల్లుబాటును ప్రశ్నించలేము. ఫలితంగా మదింపు ప్రక్రియ యొక్క చెల్లుబాటు మదింపుదారు దానిని ప్రశ్నించాలనుకునే దశపై ఆధారపడి ఉంటుంది. అది శాసనసభ ఉద్దేశం కాకపోవచ్చు. వ్యక్తీకరణకు విస్తృత అర్థం ఇస్తే ఈ అసమానతలన్నీ కనుమరుగవుతాయి.

క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే: నోటీసు యొక్క చెల్లుబాటును మరియు అంచనాను నిర్ణీత కాలపరిమితికి మించి ఇచ్చారనే కారణంతో దాడి నుండి కాపాడటమే శాసనసభ యొక్క స్పష్టమైన ఉద్దేశ్యం, "జారీ చేయబడిన" అనే పదానికి విస్తృత అర్థం ఇస్తే ఆ ఉద్దేశం అమలు అవుతుంది, నోటీసు పంపే మొత్తం ప్రక్రియతో పాటు దాని సేవ కూడా జరుగుతుంది. చట్టంలోని సెక్షన్ 34(1)లో ఉపయోగించిన ఈ పదాన్ని న్యాయస్థానాలు 'సేవ' అని అర్థం చేసుకున్నాయి. "పంపిన" అనే పరిమిత అర్థం నిబంధన యొక్క కార్యాచరణ నుండి ఒక తరగతి కేసులను మినహాయిస్తుంది మరియు అసమానతలను ప్రవేశపెడుతుంది. ఈ పరిస్థితులలో, వ్యాఖ్యానం ద్వారా, "జారీ చేయబడిన" అనే పదానికి విస్తృతమైన అర్థాన్ని మేము అంగీకరిస్తున్నాము. ఈ దృష్ట్యా నిర్ణీత గడువుకు మించి నోటీసులు ఇచ్చినప్పటికీ సవరణ చట్టంలోని సెక్షన్ 4 ప్రకారం నోటీసులు ఇచ్చామని, మరే ఇతర అంశాన్ని మా ముందు లేవనెత్తలేదన్నారు.

ఫలితంగా అప్పీళ్లు విఫలమై ఖర్చులతో కొట్టివేయబడతాయి. ఒక వినికిడి రుసుము ఉంటుంది.

అప్పీళ్లను కొట్టివేయటమైనది